

være sådan en gang frihjul, hvor man siger, at man godt kan levere 30.000, mens der reelt set bliver leveret 0. Det skal være sådan, at når landbruget byder ind, skal de også have lov at levere den vare, de selv lægger op til.

Der er også det, at når vi har indført f.eks. pesticidafgifter, har det altid været sådan, at det går tilbage til landbruget. Jeg synes, det er meget sund fornuft, at man på den måde udvikler og sætter fokus på forskning af det her område: Hvordan kan vi lave om på behandlingshyppigheden, behandlingsindekset? Hvilke midler tager virkelig skånsomt hensyn til naturen? Det gør vi jo ikke i dag; vi måler det kun på behandlingshyppigheden, og det er ikke godt nok.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Torben Hansen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg havde sådan set ikke bedt om ordet, men når man får det givet, tager man det jo altid. Den chance lader vi jo ikke gå fra os.

Jeg forstår hr. Dohrmanns svar således, at hr. Dohrmanns tålmodighed med landbruget med hensyn til randzoner og pesticidplaner er lige så tyndslidt som vores andres.

1: Skal jeg så forstå det på den måde, at det nu simpelt hen er slut med frivillige aftaler eller – hvad kan man sige – aftaler, hvor der ikke er nogen binding, fordi man kan se, at de ikke bliver overholdt?

2: Det sidste, hr. Dohrmann så siger, om at kigge på et andet behandlingsindeks, tyder det ikke bare på, at man, når man har et behandlingsindeks, men ikke har nået det, bare laver tommestokken om, så virkeligheden kommer til at passe til tommestokken? Er det ikke en underlig måde at indrette tingene på?

Kl. 14:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:03

Jørn Dohrmann (DF):

I stedet for, at man bare har en behandlingshyppighed og siger, at man kører 1,7 gange ud over marken, vil vi altså gerne måle lidt på, hvad det er, vi belaster miljøet med. Derfor skulle vi egentlig kalde det miljøbelastningsindeks, hvis det var det, vi sådan helt konkret skulle gå efter.

Jeg synes, at det er helt galt, at vi sådan set kun måler på, at man kører 1,7 gange hen over marken – det var det, man gerne skulle nå – men

vi måler ikke på, om det er et af de helt skrappes midler, man bruger. Så er det jo klart, at landbruget tænker: Ved du hvad, vi må hellere bruge 10 lekstra for at få det her slået ned første gang, for vi bliver jo målt på, hvor mange gange vi kører ude på marken.

Derfor synes jeg bare, at det er en helt forkert diskussion. Jeg vil hellere se på, hvor meget det påvirker miljøet. Der synes jeg vi skal gå hen, og derfor synes jeg ikke, at man som hr. Torben Hansen kan sige, at det her bare er for at lave tommestokken om. Nej, det er for at tage hensyn til miljøet. Og så er det klart, at landbruget også skal levere den vare, de selv forpligtiger sig til at levere, og det skal have en konsekvens i en eller anden form.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke helt, om jeg har forstået, hvad det er, hr. Dohrmann vil gøre. Men der er i hvert fald en ting, jeg godt vil spørge til, og det er, om det er hr. Dohrmanns opfattelse, at den her gamle aftale, som Dansk Folkeparti var med til, og som jo var baseret på behandlingshyppigheden, er et fuldstændig usagligt og forkert grundlag? Var det en fejl? Skulle man have valgt noget andet?

Det er jo det, hr. Dohrmann nu står og siger: Vi baserer vores aftale og vores målsætning på noget, som ikke er relevant for miljøbelastningen. Det synes jeg da er en trist erkendelse at komme til så sent, for den kunne hr. Dohrmann vel i givet fald være kommet til noget før?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:05

Jørn Dohrmann (DF):

Det er ikke så underligt, hvis hr. Per Clausen ikke altid forstår de ting, der bliver sagt her i Folketingssalen. Der er blevet sagt mange ting, som er uforståelige.

Men jeg vil i hvert fald gerne sige, at vi på daværende tidspunkt troede, at det her var den bedst mulige aftale, der kunne laves. Det var det, eksperterne lagde op til var den måde, man skulle gøre det på. Vi kan så konstatere, at vi ikke har nået det mål, som vi gerne ville nå, og så er vi bare nødt til at sige: Er der andre ting, der skal til i stedet for? Er der andre ting, vi kan